

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70	Wydz. I - IV ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22	ePUAP
	Radom 48 368 99 08	Wydz. V - VII ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37	/wsa_waw/SkrytkaESP
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18	
		czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ II
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Dnia 5 lipca 2021 r.
Sygn. akt II SA/Wa 2421/20

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Pani
Agnieszka Zdanowicz
Pełnomocnik Stowarzyszenia Sieć Obywatelska
Watchdog Polska

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 15 czerwca 2021 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Pani jako Pełnomocnikowi skarżącemu odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 8 czerwca 2021 r. wydany na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

EWELINA SZLUBIK
specjalista

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.

4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.). Złożenie tego wniosku nie przerywa biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.warszawa.wsa.gov.pl/>.
6. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).

POUCZENIE O WARUNKACH WNOŠZENIA PISM ORAZ DORECZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Pisma do sądu administracyjnego można wnieść w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej sądu, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
2. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektroniczny przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
5. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pisma i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
6. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
7. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczania korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).

„Art. 177 § 1 Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wniesie środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie.”

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Karolina Kisielewicz

Sędzia WSA

Ewa Kwiecińska

Sędzia WSA

Iwona Maciejuk (spr.)

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 8 czerwca 2021 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie
na decyzję Telewizji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie
z dnia 12 października 2020 r. nr TVP/BSK/027-11/2020
w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Telewizji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz skarżącego Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 200 zł (słownie: dwieście złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Za zgodność z oryginałem

Ewa Kwiecińska
specjalista

UZASADNIENIE

Telewizja Polska S.A. z siedzibą w Warszawie decyzją z dnia 12 października 2020 r. nr TVP/BSK/027-11/2020 na podstawie art. 16 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 17 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej odmówiła Stowarzyszeniu Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie udostępnienia „wszystkich wydań "Wiadomości" emitowanych w dniach od 13 kwietnia do 13 maja 2020 r.”

W uzasadnieniu TP S.A. wskazała m.in., że wnioskiem z dnia 29 maja 2020 r. wnioskodawca zwrócił się o udzielenie informacji w w/w zakresie. Wskazano, że w toku pracy Spółka stwierdziła, że zakres wnioskowanych informacji jest obszerny i obejmuje obowiązek przetworzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Spółka przytoczyła art. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej i wskazała, że zgodnie z treścią art. 6 tej ustawy informacje żądane przez wnioskodawcę stanowią informację publiczną. Spółka przytoczyła następnie treść art. 3 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy stwierdzając, że żądane informacje stanowią informację przetworzoną. Przywołano poglądy prezentowane w orzecznictwie sądownoadministracyjnym w zakresie rozumienia pojęcia informacji publicznej przetworzonej. Spółka wskazała następnie, że uzyskanie dostępu do archiwum nagrań video audycji informacyjnych z anteny związane jest z czasochłonną procedurą, a udostępnienie nagrań dodatkowo wymaga zgód formalnych dysponenta oraz czynności technicznych, takich jak przegląd/selekcja, przegranie i eksport plików. TVP nie ma do dyspozycji bazy czy narzędzi, które umożliwiłyby zaznaczanie w bazie i wysyłanie do odbiorców gotowych plików z nagraniami Internetem w sposób prosty i szybki. Spółka podniosła, że do kwietnia 2018 rejestracja wydań audycji informacyjnych z anteny odbywała się w Telewizyjnej Agencji Informacyjnej na płytach DYD. Usługi z wykorzystaniem tych nośników realizowano wg ścieżki: wniosek- zgoda dysponenta (Dyrektora TAI) – wyszukanie i pobranie nośnika z Wideoteki TAI – przegląd i przegranie na zestawie montażowym Działu Sprzedaży Usług – ew. umowa licencyjna – wystawienie faktury – weryfikacja płatności – wysyłka materiału przez Internet. Od kwietnia 2018 r. audycje informacyjne rejestrowane są na serwerze, do którego nie ma bezpośredniego dostępu. W celu uzyskania nagrania danej audycji lub przedziału czasowego konieczne jest zgłoszenie takiej potrzeby w Wideotece TAI, która wgra audycje do katalogu założonego dla danego użytkownika/pracownika. Kolejną czynnością to przegranie audycji na własny dysk i wydęcie poszukiwanego fragmentu. Tak jak

poprzednio procedura udostępniania nagrań wnioskodawcom zewnętrznym jest następująca: wniosek - zgoda dysponenta (Dyr. TAI) " zgłoszenie wewnętrzne w Wideotece TAI - selekcja i kopiowanie - ew. umowa licencyjna - wystawienie faktury - weryfikacja płatności - wysyłka materiału przez Internet. Każda poszukiwana audycja musi być skopiowana w ten czasochłonny sposób i z tego powodu kontrahent jest zawsze obciążany kosztami technicznymi przegrania. Dla uproszczenia TVP stosuje najniższą stawkę cennikową (95 zł + VAT za każde 1/2h pracy). Powyższa procedura odnosi się wyłącznie do sytuacji, w której TVP korzysta z nagrań całych audycji z anteny. TVP nie jest w stanie wyliczyć ewentualnych przybliżonych kosztów przegrania dla wnioskodawcy, ponieważ użyte przez niego określenie „wszystkie wydania Wiadomości” jest nieprecyzyjne - nie wiadomo, czy przedmiotem udostępnienia mają być tylko wydania główne, czy także dodatkowe 3 wydania co dzień, co znacząco zwiększy zakres pracy przy zaciąganiu plików, wyszukaniu i przegranu. Spółka wskazała, że biorąc pod uwagę, iż wniosek jest obszerny udzielenie informacji wymagałoby wykonania w/w czynności. Organ bowiem nie posiada gotowej informacji odpowiadającej żądaniu.

Spółka podniosła, że przy ocenie szczególności dla interesu publicznego ma znaczenie nie tylko intencja wnioskodawcy i wskazany przez niego cel, ale również to, czy może ona zostać konkretnie wykorzystana dla dobra publicznego. Zdaniem Spółki wnioskodawca nie wykazał w przedmiotowej sprawie, że informacje które zamierza uzyskać nie dotyczą wyłącznie jego interesu, że działa on w interesie publicznym, a informacje, których ujawnienia się domaga mają szczególne znaczenie dla funkcjonowania państwa. Prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej przysługuje jedynie temu wnioskodawcy, który wykaże, w chwili składania wniosku, swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Tego, w opinii Spółki, wnioskodawca również nie wykazał.

Decyzja Telewizji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie z dnia 12 października 2020 r. nr TVP/BSK/027-11/2020 stała się przedmiotem skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Stowarzyszenie wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zarzuciło naruszenie:

- art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zakresie w jakim przepisy te stanowią normatywną podstawę prawa do informacji

publicznej, przez nieprawidłowe, gdyż niespełniające warunku konieczności, proporcjonalności oraz naruszające istotę prawa do informacji publicznej ograniczenie w niniejszej sprawie prawa do informacji publicznej.

- art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zakresie w jakim przepis ten stanowi o tym, że prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, przez błędne przyjęcie, że przedmiotem wniosku o udostępnienie informacji publicznej było udostępnienie informacji przetworzonej,

- art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 k.p.a., w zakresie w jakim organ zaniechał czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał m.in., że na stronie wiadomosci.tvp.pl znajdują się nagrania wiadomości z określonego okresu. Zatem TVP S.A. każdorazowo posiada wyodrębnione pliki Wiadomości. Z odpowiedzi na wniosek oraz z uzasadnienia decyzji można byłoby wywnioskować, że po tym jak nagrania usuwane są ze strony internetowej wiadomosci.tvp.pl to również znikają ze wszystkich nośników w TVP S.A. Organ nie ustalił zakresu koniecznych czynności poza wskazaniem na uzyskanie nagrań programów informacyjnych, a nie wnioskowanych nagrań Wiadomości. Zdaniem skarżącego organ naruszył art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a. Wskazał, że opis czynności nie odnosi się do przedmiotu wniosku oraz to, że trudno dać wiarę, że TVP S.A. nie posiada nagrań Wiadomości. Skarżący wskazał też, że uzasadnienie skarżonej decyzji charakteryzuje się takim poziomem ogólności, że praktycznie mogłoby być przywoływane w każdej sprawie o udostępnienie informacji publicznej.

Telewizja Polska S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez radcę prawnego, w odpowiedzi na skargę wniosła o jej oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Skarga podlegała uwzględnieniu jednakże z powodów innych niż w niej podniesione.

Zgodnie z art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), zwanej dalej P.p.s.a., sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, z zastrzeżeniem art. 57a.

W ocenie Sądu Spółka dokonała w tej sprawie błędnej wykładni art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2020 r.

poz. 2176), zwanej dalej u.d.i.p. w związku z art. 6 tej ustawy, co doprowadziło do ich niewłaściwego zastosowania. Uchybienie to miało wpływ na wynik sprawy. Spółka naruszyła jednocześnie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 u.d.i.p., co mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Żądanie zawarte w punkcie 1 wniosku Stowarzyszenia z dnia 29 maja 2020 r., co do którego organ rozstrzygnął w zaskarżonej decyzji, tj. żądanie udostępnienia wszystkich wydań „Wiadomości” emitowanych w dniach od 13 kwietnia do 13 maja 2020 r., nie stanowi żądania udostępnienia informacji o sprawie publicznej.

TVP S.A. w sprawie tej błędnie uznała, że wydania Wiadomości, o których mowa we wniosku Stowarzyszenia, stanowią informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Tryb udzielania informacji, o których mowa w m.in. ust. 1 określają ustawy, w tym u.d.i.p. Ustawa ta służy zatem realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat funkcjonowania organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p. W myśl tych przepisów, informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Uwzględniając wszystkie aspekty wynikające z treści tych przepisów, należy przyjąć, że informacją publiczną jest każda informacja dotycząca sfery faktów i danych publicznych, a więc każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów realizujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań publicznych i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Udostępnieniu podlega informacja publiczna w szczególności o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach (art. 6 ust. 1 pkt 2d u.d.i.p.), o majątku, którym dysponują (art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f u.d.i.p.), zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a u.d.i.p.), danych publicznych (art. 6 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p.), w tym o treści aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (lit.a), o stanowiskach zajętych przez organy

władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu Kodeksu karnego (lit. b), majątku publicznym (art. 6 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.).

Zatem, gdy mowa o podmiotowym prawie do uzyskiwania informacji (art. 61 ust. 1 Konstytucji RP) należy przez nie rozumieć prawo do informacji m.in. o statusie prawnym podmiotów zobowiązanych w rozumieniu art. 4 ust. 1 u.d.i.p., organach i osobach sprawujących funkcje, ich kompetencjach, majątku publicznym, stanowiskach zajętych w sprawach publicznych, treści decyzji administracyjnych, czy innych rozstrzygnięć. Konstytucyjne prawo do informacji służyć ma dostępowi do informacji pozwalających na społeczną kontrolę wykonywania zadań publicznych i wydatkowania środków publicznych. Występuje tu zatem element dobra ogółu – chodzi o społeczną kontrolę prawidłowości funkcjonowania organów Państwa.

W sprawie niniejszej tymczasem, rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją, nie chodzi o uzyskanie informacji o sprawie publicznej, ale o udostępnienie materiału prasowego. Stowarzyszenie domagało się bowiem udostępnienia opublikowanych w prasie materiałów. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1914), materiałem prasowym jest każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym, publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa. Dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny lub przekaz za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu (art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo prasowe).

Skoro programy telewizyjne realizowane przez telewizyjnego nadawcę publicznego nie stanowią informacji publicznej, to stwierdzić należy, że błędna wykładnia przez Spółkę art. 1 ust. 1 u.d.i.p. w związku z art. 6 tej ustawy doprowadziła do niewłaściwego zastosowania powołanych przepisów, a w konsekwencji nieuprawnionego wydania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 u.d.i.p., co miało wpływ na wynik sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit a i c ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku. O zwrocie kosztów postępowania sądowego, jak w punkcie drugim wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 200 powołanej ustawy. Do kosztów tych Sąd zaliczył uiszczony przez skarżącego wpis sądowy w wysokości 200 zł.

Na oryginalne właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

E. Wira Siolek
specjalista